

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

31

Szerző: .....

Cím: *Nagy-Budapest születési és halálozási adatai*Forrás: *hagyomány*

Bp

(Hely)

1927. 9. 4.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

"1927"

Személy

Helyszám

312, 1927

Közp. nyomt. X

Nagy-Budapest születési és halálozási adatai

Érdekes és rendkívül alapos tanulmány jelent meg e címen a *Magyar Statisztikai Szemle* szeptember havi számában; a tanulmány, melynek szerzője, Pfeiffer Miklós dr., megállapítja, hogy Budapest székesfőváros lakosságának demografiai adatai nem tekintetők teljesen pontosaknak mindaddig, míg a hivatalos statisztikai szolgálat nem tud számot vetni azzal a tényleges helyzettel, mely a főváros és annak mintegy elővárosait alkotó, de tőle közigazgatásilag független községek nagyarányú, kölcsönös forgalmában adódik. Az a 20 szomszédos község ugyanis, mely a fővárossal együtt Nagy-Budapestet alkotja, nemcsak gazdasági, hanem népmozgalmi szempontból is majdnem teljesen egy testet alkot a fővárossal, lakosságának nagy része a főváros gyógyintézeteit keresi fel és ezekben hal meg, a szülőanyák pedig oly nagyszámban keresik fel a szülőintézeteket, hogy a fővárosban regisztrált elveszületéseknek körülbelül 15%-a idegen, míg viszont az itt elhaltaknak 17%-a nem fővárosi lakos. Tehát ha a főváros törzslakosságának pontos népmozgalmi adatait ki akarjuk számítani, akkor elsősorban a gyógyintézeti elveszületések és halálozások számát kell ismerünk, amelyből majdnem az egész idegenkontingens kiadódik. Pfeiffer Miklós dr. ezeket az adatokat nagy fáradsággal összegyűjtötte és a megfelelő szempontokból feldolgozta s megállapította, hogy az 1921—1925. évek közé eső időben a főváros törzslakosságának elveszületési arányszáma ezer lélekre számítva 14.5 és 18.5 között mozgott;

az arányszám egészen az 1924. évig állandóan csökkenő tendenciát mutatott, csak az utolsó vizsgált évben emelkedett ismét valamelyest. A törzslakosság halálozási arányszáma 13.3 és 16.9 között ingadozott, úgyhogy a természetes szaporodási mérleg három évben aktív volt, az 1923. és 1924. években azonban passzív maradt: az ezer lélekre számított természetes szaporodás ugyanis 1921-ben 1.6, 1922-ben 0.7, 1923-ban — 0.7, 1924-ben — 1.8 és 1925-ben 1.9-et tett.

A tanulmány szerzője által gyűjtött statisztikai anyag azonban nemcsak Budapest, hanem a környékbeli, Nagy-Budapestet alkotó 20 község népmozgalmi adatainak korrekcióját is lehetővé tette. E kiigazított adatokból azután az tűnik ki, hogy a szomszédos községek között a törzslakosság népmozgalma némelyikben igen magas elveszületési arányszámot mutat, de az elmaradt közegészségügyi viszonyok miatt a halálozási arányszám is a legtöbb helyen olyan magas, hogy a törzslakosság természetes szaporodási mérlege nem mindenütt olyan kedvező, mint ahogyan a magas elveszületési arány mellett várható volna. Mindamellet a közvetlen környék egy-két ilyen községének kivételével, a természetes szaporodási mérleg mindenütt erősen aktív, úgyhogy a Nagy-Budapestet alkotó s Budapestet 20 szomszédos községgel egybefoglaló egész komplexum, mely 1920-ban 1,217,325 lelket számlált, életképesebb demografiai egységnek tekinthető, mint Budapest. Mig ugyanis Budapest törzslakosságának természetes szaporodása a legkedvezőbb 1925. évben is (ezer lélekre számítva) csak 1.9 volt, addig egész Nagy-Budapestre vonatkozólag ez arányszámok a következőképpen alakultak: 1921-ben 2.6, 1922-ben 1.9, 1923-ban 0.7, 1924-ben — 0.4, 1925-ben 3.6.

Székesfővárosi házinyomda 1923